

Dosarul nr. 2ra-1252/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Crigan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, Gr. Dașchevici, V. Clima)

ÎNCHEIERE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Maxian împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de încetare a contractului individual de muncă, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 14 martie 2018, Aliona Maxian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de încetare a contractului individual de muncă, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că a fost angajată în cadrul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” în calitate de inspector, în cadrul subdiviziunii subordonate acesteia și anume în cadrul Serviciului de eliberare a actelor de identitate Florești.

A menționat că la 29 septembrie 2017, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a emis ordinul nr. 255p cu privire la preavizarea salariaților despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

A explicat că la data de 19 octombrie 2017 și-a exprimat dezacordul cu ordinul emis și a remis o informare în adresa directorului Sergiu Railean, întrucât nici în acest ordin 255p cu privire la preavizare, cât și în ordinul de eliberare, a cărui legalitate se contestă, nu se conțin criteriile de selectare a personalului, inclusiv a reclamantei,

pentru a fi încetate raporturile de muncă prin prisma reducerii numărului sau a statelor de personal.

Reclamanta a afirmat că nu a admis încălcări a disciplinei muncii. Dimpotrivă, a avut o activitate bogată în cadrul unității, a fost menționată cu diplomă de onoare prin ordinul directorului general Serghei Railean din 17 mai 2016.

În opinia reclamantei ordinul de concediere a fost emis contrar prevederilor art. 183 Cod muncii, deoarece angajatorul nu a ținut cont de dreptul preferențial al reclamantei la menținerea locului de muncă. Mai mult decât atât, ordinul este îndreptat anume asupra unor persoane și entități concrete din cadrul Serviciului de eliberare a actelor de identitate Florești și nu în ansamblu asupra Instituției Publice „Agenția Servicii Publice”.

A susținut că, prin privarea ilegală de posibilitatea de a munci și fiind într-o situație defavorabilă în prag de iarnă fără surse de existență cu un copil minor la întreținere, i-a fost cauzat prejudiciul moral, pe care îl estimează la suma de 150 000 de lei.

Aliona Maxian a solicitat anularea ordinului nr. 678p din 27 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații; restabilirea în funcție; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu; repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 30 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea Aliona Maxian. S-a anulat parțial ordinul nr. 678-p din 27 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații, emis de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, în partea concedierii reclamantei Aliona Maxian. S-a restabilit Aliona Maxian în funcția de inspector al Serviciului eliberare a actelor de identitate Florești. S-a încasat de la Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” în beneficiul Alionei Maxian salariul pentru perioada absenței forțată de la serviciu 2 ianuarie 2018 – 30 iulie 2019 în cuantum de 117 697, 80 de lei, despăgubirea pentru prejudiciul moral în mărime de 10 000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 de lei. În rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și s-a menținut hotărârea din 30 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că în ordinul de preavizare nr. 255p din 29 septembrie 2017 nu au fost inserate criteriile de selectare a persoanelor ce urmează a fi disponibilizate și nici motivele care au servit drept temei pentru a disponibiliza anume aceste persoane.

Instanțele inferioare au notat că angajatorul nu a demonstrat, prin probe pertinente și concludente, respectarea dispozițiilor art. 183 alin. (1) Cod muncii, și anume că salariații care au fost lăsați la lucru au beneficiat de drept preferențial în virtutea calificării și productivității muncii mai înalte. De asemenea, nu a fost demonstrat nici faptul beneficiarii, de către salariații lăsați la lucru, de dreptul preferențial în temeiul criteriilor stabilite la art. 183 alin. (2) Cod muncii.

Instanțele de judecată au remarcat că ordinul de preavizare nr. 255p din 29 septembrie 2017 nu este motivat, în sensul explicării preferinței de concediere anume

a intimatei. Or, simplul fapt că angajatorul este în drept de a reduce numărul sau statele de personal nu justifică concedierea arbitrară și neîntemeiată a salariatului, ci angajatorul are obligația de a selecta persoanele ce urmează a fi disponibilizate în strictă conformitate cu art. 183 Cod muncii, obligație ce nu a fost respectată în speță, contrariul nefiind demonstrat.

La data de 16 iunie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, fundamentează criticile asupra hotărârilor instanțelor inferioare prin aplicarea greșită a normelor de drept material, neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, aplicarea unei norme juridice ce nu trebuia să fie aplicată, și interpretarea în mod eronat a legii.

A afirmat că instituția publică, în calitate de angajator a indicat temeiurile legale de concediere a intimatei Aliona Maxian, și a demonstrat cu certitudine că reducerea funcției deținute de aceasta a avut loc efectiv, și nu formal după cum se menționează în actele judecătorești emise în această speță. În cadrul examinării cauzei civile atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, angajatorul – instituția publică, a prezentat probe pertinente, din care reiese concluzia că au fost respectate normele materiale prevăzute de lege, la reducerea funcției deținute de intimată.

În drept și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 430 lit. a), 431, 432 alin. (1) 434 alin. (1), 436 alin. (2), 445 alin. (1) lit. b) Cod procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 16 martie 2020 (f.d.239, Vol. I), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursul din 16 iunie 2020, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu